

CÁCH ĐƯA TIN VỀ VI PHẠM BẠO LỰC ĐỐI VỚI PHỤ NỮ VÀ TRẺ EM

HƯỚNG DẪN CỦA BANG VICTORIA NĂM 2019

MỤC LỤC

1. Tại sao những hướng dẫn này quan trọng	3
2. Hiểu về phân biệt đối xử ảnh hưởng thế nào đến bạo lực	4
3. 10 Bước để đưa tin về bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em	5
3. Đưa tin về bạo lực với phụ nữ Thổ dân và dân đảo Torres Strait	10
4. Ví dụ của Úc và trên thế giới về các đưa tin từ tồi tới tốt	11
4. Các quan niệm sai lầm phổ biến	13
3. Con số và Sự thật	14
Thống kê	14
Vấn đề của số liệu	15
5. Tác động của bạo lực đối với phụ nữ và con	16
6. Định nghĩa	16
Khái niệm	16
7. Liên hệ với các tổ chức cơ bản và truyền thông	17
8. Tài liệu tham khảo và đọc thêm	18

1. TẠI SAO NHỮNG HƯỚNG DẪN NÀY QUAN TRỌNG

Bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em là một vấn đề nghiêm trọng ở Úc. Trung bình, một phụ nữ bị sát hại mỗi tuần do chính bạn đời trước đây hoặc hiện tại của mình ([AIC, 2017](#)).

Các nghiên cứu cho ta biết rằng truyền thông là một công cụ rất đặc lực giúp thay đổi xã hội và có thể ảnh hưởng tích cực đến văn hoá, hành vi và các thái độ gây ra bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em. Và, như cô Rosie Batty, Người Úc tiêu biểu của năm, phát biểu, truyền thông 'có một vị trí đặc biệt giúp ngăn chặn bạo lực trước khi nó bắt đầu'. Đó là bởi:

- Truyền thông mạnh mẽ về bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em có thể giúp người đọc, người nghe và người xem hiểu mức độ phổ cập của bạo lực, nó đang ảnh hưởng đối tượng nào, cái gì thúc đẩy nó và có thể ngăn chặn bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em bằng cách nào.
- Truyền thông có thể định hình cách suy nghĩ của phụ nữ và trẻ em, giúp họ hiểu kinh nghiệm của chính mình về bạo lực và tác động đến quyết định họ nói vấn đề đó ra, hành động giải quyết vấn đề hay tìm kiếm hỗ trợ.
- Truyền thông có thể ảnh hưởng đến cách những người gây bạo lực hiểu về lựa chọn của mình khi dùng bạo lực và tìm kiếm hỗ trợ giúp thay đổi hành vi của mình.
- Truyền thông có thể ảnh hưởng đến các chính sách công và lập pháp, thông qua việc tìm hiểu về bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em (ví dụ, Chính quyền bang New South Wales Government đã [yêu cầu](#) sửa đổi Luật đồng thuận của bang lên Ủy ban Cải tổ Luật Law Reform Commission sau khi cuộc điều tra của Four Corners phát triển thành một vụ kiện hiếp dâm liên quan đến một người có danh tiếng).
- Truyền thông có thể giúp xã hội điều chỉnh lại cách nói về bạo lực - đặc biệt là về những bạo lực mà các phụ nữ bị nhiều hình thức phân biệt đối xử và áp bức phải trải qua - và nó bảo vệ niềm tin rằng, bạo lực không bao giờ được chấp nhận hoặc được dung tha.

Truyền thông 'có một vị trí đặc biệt trong việc tạo một diễn đàn cho chủ đề bạo lực, khuyến khích sự hiểu biết đầy đủ về bạo lực gia đình và mang lại những thay đổi thực sự.'

- Rosie Batty,
Cựu người Úc tiêu biểu của Năm và nhà vận động chống bạo lực gia đình.

Sự truyền tải về bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em trên truyền thông đã tăng đáng kể ở bang Victoria trong thời gian gần đây. Các kênh truyền thông ngày càng nghiên cứu nguyên nhân của bạo lực và tránh sử dụng ngôn ngữ có thể vô tình đổ lỗi cho người bị hại, cáo lỗi cho những quyết định của người xâm hại hay gợi ý các yếu tố không chính xác, như rượu hay sức khoẻ tâm thần là nguyên nhân của bạo lực.

Nhưng chặng đường cần phải đi còn dài. Một nghiên cứu gần đây phát hiện rằng 15 phần trăm các tin từ hiện trường của Úc có các yếu tố 'qui kết nạn nhân', rằng cô ấy đã uống say, hay tán tỉnh/ về nhà với người xâm hại hoặc đi chơi khuya. Cũng có rất nhiều lời cáo lỗi cho người xâm hại, ví dụ, anh ta bị say, dùng ma tuý, ghen, 'nổi xung' hay 'mất kiểm soát' ([ANROWS, 2016](#)). Những phát hiện này đặc biệt có liên quan đến những tin báo cáo về phụ nữ đã bị nhiều hình thức phân biệt đối xử và áp bức.

Phản hồi lại những phát hiện trên và cùng với sự tham vấn đại diện của các kênh truyền thông, các tổ chức đang làm trong lĩnh vực chống lại bạo lực đối với phụ nữ, Our Watch đã phát triển hướng dẫn này.

Hướng dẫn này cung cấp các mẹo và thông tin cho truyền thông giúp đảm bảo rằng cách đưa tin đang góp phần giải quyết vấn đề bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em và không gây hại người sống sót hay củng cố các thái độ và hành vi cổ súy cho bạo lực.

2. HIỂU VỀ PHÂN BIỆT ĐỐI XỬ ẢNH HƯỞNG THẾ NÀO ĐẾN BẠO LỰC

Bạo lực đối với phụ nữ không giới hạn trong bất kỳ nền văn hoá hay cộng đồng nào. Tuy thế, sự không cân bằng quyền lực, vốn đã tạo phân biệt đối xử, còn có nghĩa là một số phụ nữ sẽ bị ảnh hưởng bất thường vì bạo lực. Họ là nạn nhân lặp lại của bạo lực và gặp thêm nhiều trở ngại, bao gồm các rào cản mang tính hệ thống khi trình báo về bạo lực hay tiếp cận các hỗ trợ chuyên gia.

Nhóm phụ nữ bị ảnh hưởng một cách bất bình thường bởi bạo lực bao gồm nhưng không chỉ giới hạn ở những phụ nữ xác định là:

- Người Thổ dân và dân đảo Torres Strait, cũng như
- người nhập cư và tị nạn,
- người sống với các khuyết tật,
- LGBTIQ+, và
- phụ nữ có tuổi.

LƯU Ý VỀ NGÔN NGỮ

Phục vụ cho mục đích của báo cáo này, thuật ngữ 'bạo lực đối với phụ nữ' được dùng để chỉ tất cả các loại bạo lực mà phụ nữ gặp, bao gồm bạo lực gia đình và trong nhà, tấn công tình dục và thể xác từ người lạ. Xem *Định nghĩa*, tr. 15.

Điều quan trọng là phải suy nghĩ về các hình thức áp bức hoặc phân biệt đối xử khác nhau mà một phụ nữ cũng có thể phải đối mặt và cách thức chúng làm trầm trọng hơn các trải nghiệm của cô ấy khi bị bạo lực.

Chẳng hạn, một phụ nữ Thổ dân bị khuyết tật có thể bị chồng chất thêm sự phân biệt vì chủng tộc, vì khả năng của cơ thể và bất bình đẳng giới. Điều này giúp lý giải việc một số phụ nữ khó tìm kiếm sự giúp đỡ hoặc tiếp cận các dịch vụ hỗ trợ, đặc biệt là đối với các nhóm đã trải qua hoặc tiếp tục bị ảnh hưởng bởi bạo hành thể chất hoặc bạo lực mà nhà nước cấm.

Những lý do khiến một số phụ nữ bị ảnh hưởng bất bình thường bởi bạo lực bao gồm:

- **Bạo lực đối với phụ nữ đã bị nhiều hình thức phân biệt đối xử hoặc áp bức có nhiều khả năng bị bỏ qua.** Ví dụ, bị chấp nhận là 'một phần của văn hoá', đã được biện minh như trong các kinh điển tôn giáo, hay được bào chữa từ một người chăm sóc chính thức / không chính thức là đang bị 'căng thẳng'.
- **Phụ nữ bị nhiều hình thức phân biệt đối xử hoặc áp bức thường bị kỳ thị hay định kiến.** Ví dụ, họ bị coi là 'to mồm, dùng ma tuý', bị vô tình do tuổi hay vì khuyết tật, hoặc bạo lực với những phụ nữ này bị bình thường hoá và cho đó vì họ kém may mắn.
- **Các quan hệ đồng đẳng với nam giới nhấn mạnh đến yếu tố hung bạo, có tác động với một số phụ nữ nhiều hơn.** Ví dụ, phụ nữ từ nhóm nhập cư có thể bị khiêu dâm, là đích nhắm đến và bị lôi kéo vào các hình thức du lịch tình dục, 'khiêu dâm chủng tộc' và ái vật.

- **Một số phụ nữ dễ bị ảnh hưởng vì nam giới kiểm soát việc ra quyết định, làm hạn chế sự độc lập của họ.** Ví dụ, vì thiếu tiếp cận đến các cơ hội việc làm và giáo dục, sự bào chữa rằng nam giới kiểm soát việc ra quyết định được coi là 'một phần của văn hoá'.

Một mặt, rất cần thiết khi phương tiện truyền thông hiểu sự phân biệt đối xử và áp bức theo hệ thống có thể làm trầm trọng hơn những gì phụ nữ phải trải qua khi bị bạo lực, nhưng không có nghĩa là đổ lỗi cho văn hoá, xu hướng tình dục, sự lựa chọn công việc, các khuyết tật của cơ thể hay các yếu tố khác khi có bạo lực.

3. 10 BƯỚC ĐỂ ĐƯA TIN VỀ BẠO LỰC ĐỐI VỚI PHỤ NỮ VÀ TRẺ EM

Đây là 10 bước bạn có thể làm để đảm bảo rằng việc đưa tin **góp phần giải quyết** vấn đề bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em và việc đưa tin đó không tạo mới hay gây thêm các nỗi đau cho các nạn nhân/ người sống sót hoặc củng cố các thái độ và hành vi có thể cổ súy cho bạo lực:

1. GỌI TÊN

Nên: Khi hợp pháp, hãy dùng các khái niệm 'bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em', 'bạo lực gia đình', 'tấn công', 'tấn công tình dục', 'bạo hành người già', 'bạo hành trẻ em', 'khai thác trẻ em', 'hiếp dâm' hay 'giết người' nếu/ khi các cáo trạng đã được đưa ra và khi được toà tuyên án. Điều này sẽ giúp khán giả hiểu bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em là phổ biến chứ không chỉ là 'một hành vi bạo lực ngẫu nhiên' mà không ai biết trước. Xem *Định nghĩa*, trang 16.

Không nên: Dùng các thuật ngữ giúp làm giảm tránh/ tầm thường hoá mức độ của bạo lực (ví dụ: 'bất hoà gia đình', 'quan hệ gia đình sóng gió' hay 'khiêu dâm trẻ em').

"Là những người sống sót sau bạo lực và đau đớn vô cùng, cách vụ án của mẹ tôi được đưa tin ảnh hưởng rất sâu sắc với chúng tôi... Khi lớn lên, tôi cứ nghĩ bạo lực gia đình là một phần sự thật của cuộc sống nhưng tôi đã không biết rằng nó không phải như vậy."

- Arman Abrahimzadeh, Đại sứ
Our Watch

2. AN TOÀN ĐẦU TIÊN

Nên: Hãy đảm bảo cách bạn đưa tin không ảnh hưởng đến sự an toàn của người sống sót. Hãy suy xét là việc đưa các chi tiết cụ thể về những người sống sót, những gì đã xảy ra và ở đâu (ví dụ như số trẻ em, hộ gia đình hoặc chi tiết về thú cưng, các công cụ và vũ khí được dùng, các thương tích...) có nguy cơ xác định danh tính người sống sót.

Nên: Hãy cẩn trọng rằng rất dễ xác định danh tính một người ở các cộng đồng người Thổ Dân và Dân Đảo Torres Strait hay vùng nông thôn hay trong một vùng xa, cho dù đã áp dụng các biện pháp giúp giấu danh tính.

3. DÙNG CÁC NGÔN NGỮ DỰA TRÊN BẰNG CHỨNG

Nên: Dùng ngôn ngữ và cách nói giúp khán giả hiểu các **bằng chứng** cho sự thật là, **phần lớn các bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em trên toàn cầu là do sự bất bình đẳng giới**, bao gồm do:

- Bỏ qua bạo lực của nam giới đối với phụ nữ
- Việc nam giới kiểm soát việc ra quyết định và hạn chế sự độc lập của phụ nữ
- Các định kiến do xã hội tạo dựng về nam tính và nữ tính
- Sự coi thường phụ nữ và các mối quan hệ đồng đẳng giữa nam nữ nhấn mạnh sự hung bạo.

Không nên: Mô tả bạo lực là do hay 'dưới tác động' bởi rượu hoặc thuốc phiện, hay liên hệ với sức khoẻ tâm thần, căng thẳng, tài chính, văn hoá, hay 'gánh nặng' của người phải chăm sóc người có khuyết tật, hay với một người xâm phạm 'chỉ nổi xung'. Những điểm này không thống nhất với các bằng chứng. Dù rằng chúng làm trầm trọng thêm bạo lực nhưng chúng **không phải là nguyên nhân gây ra bạo lực**.

Không nên: Dùng ngôn ngữ biện minh cho bạo lực hoặc vô tình chỉ trích nạn nhân vì những gì đã xảy ra với họ, gồm cả việc họ say rượu, đi chơi khuya, đi một mình, gặp gỡ người khác, vân vân.

4. HIỂU LUẬT

Nên: Hãy nhớ rằng có một số [điều khoản luật](#) nêu rõ bạn được và không được đưa tin gì đối với [một số loại vi phạm tình dục](#), hay khi yêu cầu bảo vệ thân chủ đã được chấp thuận hoặc trường hợp [có liên quan trẻ em](#). **Các nhà báo và các đơn vị truyền thông cần phải biết các nghĩa vụ của mình trong các trường hợp này, và không nên chỉ tham khảo hướng dẫn này.**

[Hướng dẫn 2016 guide](#)¹ của ABC có các thông tin thêm.

Nên: Hiểu rằng có rất nhiều loại bạo lực, bao gồm cả bạo hành về tâm lý và cảm xúc, lợi dụng người già, tài chính và các hình thức kiểm soát thô bạo nhưng chưa bị coi là phạm pháp², nhưng tất cả các hình thức đó đều rất nghiêm trọng và có thể gây chết người.

'Truyền thông có ảnh hưởng rất lớn trong nâng cao nhận thức về bạo lực trong gia đình và việc đưa ra những hướng dẫn này sẽ giúp các tòa soạn đưa tin về vấn đề rất phức tạp này.'

- **Andrew Eales,**
Chủ biên tập
Fairfax Vùng

¹ ABC, 2016, <http://about.abc.net.au/wp-content/uploads/2016/03/Final-DFV-Fact-Sheet-15-Feb-2016.pdf>

² [Family Violence Prevention Act](#), 2008

PHÒNG VẤN NGƯỜI SỐNG SÓT

Hãy suy nghĩ cẩn trọng về tác động với những người được nhắc đến trong câu chuyện của bạn. Phỏng vấn hay cách viết của bạn có thể một lần nữa làm tổn thương hay vô tình đổ lỗi cho họ. Nói chuyện với trẻ em là các nạn nhân sống sót hay là nhân chứng của các vụ bạo lực có thể rất rủi ro. Đây là một số mẹo giúp bảo vệ những người phụ nữ và trẻ em mà bạn sẽ viết về họ:

- Hãy dùng các câu hỏi mở, như ‘Bạn có thể kể gì cho về những việc đã xảy ra không?’
- Hãy hỏi họ muốn được gọi hay đề cập đến theo cách nào (ví dụ, là ‘nạn nhân’ hay là ‘người sống sót’, ‘phụ nữ có khuyết tật’ thay vì ‘người bị khuyết tật’, dùng các đại từ để xưng hô mà họ muốn hay cách xưng hô phù hợp với văn hoá của họ).
- Hãy cho họ nhiều thời gian nhất có thể để kể câu chuyện của mình.
- Hãy đảm bảo bạn giải thích và có được sự đồng ý cho phép tiết lộ các yếu tố của câu chuyện và khi có thể, hãy cho họ cơ hội được xem lại cách họ được nói đến hay trích dẫn.
- Hãy nhớ rằng có các vấn đề liên quan đến đạo đức và an toàn cho những người còn sống sót và kể câu chuyện của họ, bao gồm các nguy cơ và khả năng lộ danh tính và bị trả thù, và các khả năng bị ảnh hưởng hoặc tác động đến thủ tục tố tụng.
- Hiểu rằng các dịch vụ hỗ trợ cho phụ nữ và trẻ em có nguồn tài nguyên tương đối ít, và có thể các cơ quan này sẽ không có sẵn người để chia sẻ các câu chuyện hay sẽ không khuyến khích bên truyền thông tiếp xúc với người sống sót vì lý do an toàn.
- Hãy lưu ý rằng bạo lực đối với phụ nữ có thể thay đổi theo tuổi, ví dụ, phụ nữ lớn tuổi bị bạo hành bởi các con đã trưởng thành.
- Hãy xây dựng mối quan hệ và lòng tin với các dịch vụ chuyên gia để hỗ trợ các yêu cầu cấp bách hơn khi có các vụ kiện và có bạo lực xảy ra.

5. BAO LỰC VỚI PHỤ NỮ KHÔNG GIẬT GÂN

Không nên: Làm giật gân hay tầm thường hoá bạo lực, cả việc sử dụng các ngôn từ quá kịch tính, các thông tin không cần thiết, hình ảnh vô cơ hay phản cảm (Xem *Sử dụng các Hình ảnh và Đoạn phim Phù hợp*, tr 8) hay các tài liệu tham khảo hoặc chơi chữ không phù hợp. Xem *Các ví dụ về cách đưa tin 'từ tồi tới tốt hơn'*, tr 10.

6. CÔNG NHẬN THỦ PHẠM

Nên: Dùng ngôn ngữ chủ động để nhấn mạnh rằng có người đã thực hiện hành vi bạo lực này với một nạn nhân. Ví dụ, thay vì dùng các tiêu đề 'một phụ nữ bị đánh vào mặt'; thay vào đó, hãy thử 'một người đàn ông đánh một phụ nữ' hay 'một người đàn ông đánh vợ cũ'. Nếu không, nó sẽ tạo cảm giác bạo lực là cái gì đó 'chỉ xảy ra' với phụ nữ, trong khi thực tế là luôn có một người xâm hại.

Nên: Gọi tên mối quan hệ hiện tại và trước đây giữa người xâm hại và người sống sót (nếu như có và nếu pháp luật cho phép bạn). Nhắc nhở khán giả rằng phần lớn bạo lực đối với phụ nữ từ do một người có quen biết (như là bạn đời hiện tại hoặc bạn đời cũ, con đã lớn của họ hoặc một thành viên khác trong gia đình hay người chăm sóc) và nhắc khán giả rằng các vụ tấn công từ những người lạ ít phổ biến hơn nhiều (ví dụ, như các tấn công về thể chất hoặc tình dục bởi một người lạ).

Không nên: Củng cố thêm ý tưởng rằng phụ nữ cần tự bảo vệ hay chỉnh sửa hành vi của mình để tránh bạo lực từ nam giới. Mặc dù điều đó là quan trọng cho an toàn của phụ nữ và trẻ em, những người đã thực hiện các hành vi bạo lực luôn phải chịu trách nhiệm.

7. CUNG CẤP BỐI CẢNH CÂU CHUYỆN

Nên: Khi có thể, hãy sử dụng các thống kê của bang, quốc gia và (nếu hợp lý) toàn cầu về bạo lực đối với phụ nữ để làm bối cảnh cho câu chuyện. Hãy nhớ rằng rất nhiều phụ nữ không trình báo các vụ bạo lực, vì thế cách số liệu được hay không được thu thập và cách diễn giải cũng là một phần quan trọng của câu chuyện. Xem *Vấn đề của số liệu*, tr 15.

8. LUÔN ĐƯA TIN THÊM VỀ HỖ TRỢ HIỆN CÓ

Nên: Hãy luôn tận dụng các cơ hội, có thể trong số các độc giả của bạn, các nam giới, phụ nữ và trẻ em đang tìm kiếm sự giúp đỡ. Hãy thường xuyên thêm các thông tin về các lựa chọn hỗ trợ chuyên gia cho người đã từng bị bạo lực gia đình, ví dụ **'Nếu bạn hay một người bạn biết đang phải chịu bạo lực gia đình, hãy gọi 1800 RESPECT.'** Đồng thời cũng nên đưa các thông tin tham khảo cho nam giới, ví dụ: **'Để được tư vấn, hỗ trợ cho nam giới gặp vấn đề trong dạy dỗ con, trong mối quan hệ hay quản lý cơn giận, hãy gọi Men's Referral Service ở số 1300 766 491.'**

'Tôi thấy các hướng dẫn về cách đưa tin và dùng ngôn ngữ từ các tổ chức như Beyondblue and Người Khuyết Tật Úc đặc biệt hữu ích- Nên với những vấn đề rộng như bạo lực gia đình, thật hợp lý khi có các hướng dẫn tương tự giúp các phóng viên đưa tin về chủ đề này một cách hữu ích nhất.'

- **Melissa Davey**
Trưởng Chi nhánh Melbourne
Guardian Australia

"Khi chị gái Niki của tôi bị giết, có rất nhiều tin trên truyền thông về màu da, về lịch sử gia đình, hay một cách nào đó đã cáo lỗi trách nhiệm về các hành động phạm tội là do "văn hoá" hay "giết người vì lòng tự trọng ... khi chỉ đưa tin như vậy, một người đàn ông có thể lựa chọn kết thúc mạng sống của một người phụ nữ. [Chúng ta cần] nhìn lại những yếu tố đó và cách chúng làm gia tăng trầm trọng hơn nạn bạo lực đối với phụ nữ thuộc các nhóm dân tộc hoặc văn hoá khác."

- **Tarang Chawla,**
Đại sứ Our Watch

Không nên: Chỉ cung cấp các thông tin về các dịch vụ tư vấn chuyên gia về tự tử hay sức khoẻ tâm thần. Một cách vô tình, điều này đã không lường hết tác động của bạo lực với phụ nữ và trẻ em và bỏ mất cơ hội nhắc nhở những người đang gặp vấn đề về bạo lực về các địa chỉ họ có thể tới để được giúp đỡ của chuyên gia.

'Điều sống còn là truyền thông hiểu và nắm lấy vai trò quan trọng của mình để giúp phát triển và thực hiện những hướng dẫn này.'

- **Shaun Gough,**
Giám đốc Nội dung
Triple M, Melbourne

9. SỬ DỤNG HÌNH ẢNH VÀ VIDEO PHÙ HỢP

Nên: Hãy nhớ rằng các hình ảnh và video là thiết yếu trong kể chuyện nhưng có thể góp phần kéo dài thêm các định kiến nguy hại về giới, chủng tộc, khả năng và tuổi. Ví dụ như, các hình ảnh mô tả 'cô ấy bị say', thu mình từ kẻ ngược đãi mình, 'lãng nhăng' và 'vô trách nhiệm, hoặc 'anh ấy đã từng một người đàn ông của gia đình tốt bụng'.

Nên: Hãy tự hỏi mình (khi bạn chọn trong kho ảnh của mình hay khi tạo các hình ảnh mới), liệu các hình ảnh ấy sẽ kể gì về một con người? Nếu đó là bạn, bạn có thấy thoải mái với các hình ảnh được dùng hay không? Và, hình ảnh đó có thể có tác động gì đến gia đình hay bạn bè?

Không nên: Chụp ảnh người sống sót hay nạn nhân từ một góc cao khiến họ trông nhỏ bé, hay yêu cầu họ 'ra vẻ buồn' hay 'tuyệt vọng' hoặc rơi vào bẫy dùng các hình ảnh mặc đồ tắm từ mạng xã hội- nếu đó là tất cả những gì bạn tìm thấy, hãy cắt ảnh đi!

'Những người đàn ông tốt không giết người thân. Họ không bạo hành vợ mình Họ không làm hại con trai, con gái mình và chắc chắn không sát hại cháu mình'

- **Rebecca Poulson** cho tờ
The Sydney Morning Herald

10. MỜI CÁC CHUYÊN GIA ĐƯA Ý KIẾN

Nên: Tìm đến các chuyên gia về bạo lực đối với phụ nữ để đưa vấn đề này trong bối cảnh. Xem phần *Tài liệu*, tr. 18, để tham khảo danh sách các tổ chức và nhà nghiên cứu phòng chống bạo lực gia đình và tấn công tình dục, bạo lực đối với phụ nữ, và khi phù hợp, hãy liên hệ các chuyên gia có kinh nghiệm về Người thổ dân và dân đảo Torres Strait, người nhập cư và tị nạn và cộng đồng LGBTQ+.

Nên: Cẩn trọng khi đưa các đánh giá từ hàng xóm hay bạn bè về tính cách của người thực hiện các hành vi bạo lực, ví dụ "Anh ấy là một 'người chồng tuyệt vời' và là 'một người cha đầy yêu thương'". Cách viết như vậy là đáng sợ vì bạo lực gia đình thường xảy ra một cách kín đáo và trong một thời gian dài.

Không nên: Chỉ dựa vào các lời nhận xét của cảnh sát hay toà án khi đưa tin về bạo lực đối với phụ nữ. Hãy ghi nhớ rằng, cho dù cảnh sát có thể cung cấp lịch sử của người phạm tội, phần lớn các vụ bạo lực đối với phụ nữ không phải là một vụ tội phạm, không phải là một 'vụ vi phạm' và phần lớn bạo lực đối với phụ nữ không được thông báo.

'Không có các yếu tố đó, bạo lực được thể hiện như sự việc riêng lẻ và ngẫu nhiên. Điều đó đổ trách nhiệm cho cá nhân và coi giải pháp là việc của hệ thống luật pháp. Nó cho phép cả xã hội bỏ qua, coi đây là vấn đề của ai đó'

- **Annie Blatchford,** *The Conversation*

3. ĐƯA TIN VỀ BẠO LỰC VỚI PHỤ NỮ THỔ DÂN VÀ DÂN ĐẢO TORRES STRAIT

Điều quan trọng là phải thừa nhận rằng có một lịch sử lâu dài xuyên tạc về người Thổ dân và dân đảo Torres Strait, đặc biệt là khi đưa tin báo cáo về bạo lực đối với phụ nữ Thổ dân.

CÁCH HÀNH VĂN VÀ BỐI CẢNH RẤT QUAN TRỌNG

- Cần hiểu được những tác động rộng hơn của việc xâm lược thuộc địa, bao gồm phân biệt chủng tộc, tước đoạt tài sản, các tổn thương qua nhiều thế hệ và nghèo đói cố thủ, trong bối cảnh của những người phụ nữ Thổ dân bị bạo lực, vì các tác động ấy khiến họ gặp khó khăn khi tìm kiếm sự hỗ trợ và tiếp cận các dịch vụ, và có nghĩa rằng họ không tin tưởng ở các cơ quan chính phủ hay sợ các con của mình bị bắt đi.
- Hãy xem xét đưa các thông tin về cách tiếp cận và giải pháp cộng đồng cho vấn đề này (ví dụ, sự lãnh đạo của các người Thổ dân và dân đảo Torres Strait, về cải cách lập pháp, các chương trình dựa vào cộng đồng để giải quyết hoặc ngăn chặn bạo lực gia đình.)

Các nhà báo cần hiểu bạo lực và các vấn đề đến từ đâu và hiểu rằng chúng chính là các biểu hiện của sự xâm lược thuộc địa, của sự thiệt thòi và nghèo đói, không phải do chủng tộc và văn hóa. Chúng ta cần liên hệ với lịch sử Úc để hiểu điều đó.'

– Paul Daley,
Walkey, nhà báo, nhà viết kịch
và nhà văn đạt giải

CÁC ĐỊNH KIẾN GÂY HẠI

Hãy xem xét bất kỳ một giả định nào có thể ẩn trong câu chuyện của bạn và tự hỏi:

- Có phải tôi (thông qua các hình ảnh, ngôn từ và thống kê) đang kéo dài thêm các định kiến tiêu cực, ví dụ như, Người Thổ dân đang gây ra, hay góp phần vào bạo lực, hoặc tất cả những người Thổ dân đều có các vấn đề bạo hành thuốc gây nghiện và rượu?
- Tôi đã kết nối vấn đề bạo lực với Người Thổ dân với các vấn đề của quốc gia và toàn cầu về bạo lực đối với phụ nữ, thay vì thể hiện nó là một 'vấn đề của người Thổ dân' chưa?
- Có phải tôi đã có giả định về xuất xứ dân tộc của thủ phạm không, lưu ý rằng những người không phải Thổ dân cũng có thể có bạo lực (và phần lớn là họ phải chịu trách nhiệm cho bạo lực ở các vùng đô thị ([Our Watch](#), 2018))
- Có phải tôi đã vô tình đổ lỗi văn hóa, rượu hoặc hành vi của phụ nữ cho bạo lực không?

CÁC NGUYÊN TẮC VĂN HOÁ

- Bạn đã tìm lời khuyên từ các thành viên cộng đồng về các nguyên tắc văn hoá liên quan đến cách gọi tên và sử dụng hình ảnh của người đã chết trong cộng đồng người Thổ dân này chưa?
- Bạn có thể tìm hiểu thêm về các cộng đồng nơi bạn đang đưa tin và nâng cao hiểu biết về văn hoá của mình không?³

XEM XÉT CÁC NGUỒN TIN

- Hãy hiểu rằng không có 'một tiếng nói chung' đại diện cho toàn bộ cộng đồng người Thổ dân và dân đảo Torres Strait.
- Hãy xin lời khuyên từ những người được người Thổ dân và dân đảo Torres Strait coi là các lãnh đạo uy tín hoặc các chuyên gia.

³Các tổ chức như [Koorie Heritage Trust](#) có thể hỗ trợ cho việc tìm hiểu này.

- Khi có thể, hãy đưa tiếng nói của phụ nữ là người Thổ dân và dân đảo Torres Strait vào trong các câu chuyện để làm nổi bật lên khả năng lãnh đạo và thẩm quyền của họ về vấn đề, thay vì miêu tả họ một cách tiêu cực.
- Hãy dành thời gian phát triển các mối quan hệ và gây dựng lòng tin với các nguồn tin và mối liên lạc của bạn. Trong lịch sử đã có nhiều vụ đưa tin khiến cộng đồng ngờ vực khi nói với truyền thông.

ĐƯA TIN TỒI	ĐƯA TIN TỐT ⁴
<p>Tên tin: 'Mẹ bị giết là người nghiện ma túy đá, đã từng 'bỏ đói' và 'đánh đập' các con mình'</p> <p>Vấn đề: Thay vì tập trung vào thủ phạm giết người phụ nữ và hai đứa con của cô ấy, bài báo tập trung vào việc nạn nhân dạy con, bị cáo buộc sử dụng ma túy và liên quan đến Bảo vệ Trẻ em. Vô tình điều này hàm ý rằng người phụ nữ phải chịu trách nhiệm về mình và các con bị giết hại.</p>	<p>Tên tin: 'Chúng tôi là phụ nữ thực thụ và muốn sống trong hoà bình'</p> <p>Thành công: Tin của Miki Perkins đã gây sự chú ý về mức độ bạo lực bất thường mà các phụ nữ người Thổ dân phải chịu, bằng cách ghi nhận bối cảnh rộng hơn về xâm lược thuộc địa, sự chiếm đoạt tài sản và sự thiệt thòi triển miên đã gia tăng thêm bạo lực này.</p>

4. VÍ DỤ CỦA ÚC VÀ TRÊN THẾ GIỚI VỀ CÁC ĐƯA TIN TỪ TỒI TỚI TỐT

Hãy xem dưới đây các bài học quý được trích từ các tin đưa về bạo lực đối với phụ nữ trên truyền thông của Úc và thế giới:

TỆ	VẤN ĐỀ	BẰNG CHỨNG	TỐT
'Nghỉ ngơi nạn nhân bị hãm hiếp tập thể đã uống quá nhiều rượu'	<p>Việc nạn nhân sử dụng rượu nhiều không phù hợp với câu chuyện và một cách vô tình hàm ý rằng cô ấy phải chịu trách nhiệm về việc bị hiếp dâm.</p> <p>Tiêu đề này cũng bỏ qua thủ phạm và hướng toàn bộ sự chú ý vào người sống sót và bạo lực.</p>	Việc đổ lỗi cho nạn nhân có nhiều tác động tiêu cực , như không đồng cảm và hỗ trợ, ít có sự can thiệp, các kết quả sức khoẻ kém hơn, khắc phục hậu quả qua các phiên toà tệ hơn không giải quyết được nguyên nhân gây ra bạo lực cho người phụ nữ và các con của cô ấy.	'Ba người đàn ông trưởng thành bị buộc tội hiếp dâm tập thể một em gái vị thành niên'
Người phụ nữ bị sát hại 'đã bị để chảy máu tới chết sau khi 'quan hệ sex hoang dã'	Việc đưa tin về việc hiếp dâm tàn bạo và vụ giết Lynette Daley, một phụ nữ Thổ dân đã bị làm giạt gân với các chi tiết cô bị thương. Bài báo này đã vi phạm các Tiêu chuẩn của	Trong một thời gian dài, bạo lực với phụ nữ người Thổ dân đã bị nói giảm, biện minh hoặc 'vô hình' trong các tin của truyền thông. Với việc không nêu tên của người phạm tội	'Chiến dịch đòi công lý cho cái chết của Lynette Daley sau khi bị nghi hiếp dâm và sát hại.'

⁴ Thông tin thêm có thể xem trong [Đưa tin về trải nghiệm bạo lực gia đình của Người Thổ dân](#) (2018)

	Hội Đồng Báo chí Úc là 'không chính xác' và 'không công bằng' khi dùng cụm từ 'quan hệ sex hoang dã' để miêu tả một vụ hiếp dâm đã bị cáo trạng.	hiếp dâm, bài viết đã chối bỏ trách nhiệm khỏi thủ phạm và bỏ qua bản chất tàn bạo và không được đồng thuận trong vụ hiếp dâm và cái chết của Lynette Daley.	
'Đau tim là lỗi của bạo lực'	Cộng đồng mong chờ có thêm hiểu biết về các bạo lực không thể diễn tả bằng lời, nhưng thay vì giáo dục họ về những nguyên nhân gây ra bạo lực, bài báo lại đưa ra một giải trình về sự khó khăn mà thủ phạm trải qua.	Khi gợi ý 'đau tim' hay các vấn đề sức khoẻ tâm thần là 'lỗi' của bạo lực do nam giới gây ra cho phụ nữ là không dựa trên bằng chứng và trái với những phát hiện của Ủy ban Hoàng Gia bang Victoria về bạo lực .	'Mong muốn kiểm soát của thủ phạm gây ra bạo lực không diễn tả bằng lời'.
Gọi người phụ nữ bị sát hại là 'kẻ đồng tính'	Khi người phụ nữ chuyển giới Mayang Prasetyo bị sát hại tàn nhẫn bởi chồng là Marcus Volke, một số tin đã tập trung vào các chi tiết không cần thiết và mô tả chi tiết về bạo lực, đưa các hình ảnh của cô trong loạt ảnh mặc áo tắm, và điều tra về việc làm mại dâm và đời sống riêng của cô, như một cách để biện minh hay giúp hiểu về bạo lực.	Những phụ nữ được xác định là chuyển giới, có giới tính khác, những người đồng tính nữ và song tính thường bị phân biệt đối xử và thường bị là mục tiêu của các vụ bạo lực. Tất cả các phụ nữ cần hỗ trợ từ truyền thông không thiên vị và không củng cố thêm những định kiến gây hại.	'Người đàn ông giết vợ tàn bạo' Vi xu hướng tình dục của Mayang Prasetyo, nghề nghiệp và lịch sử bệnh án, quốc tịch không thể coi là lỗi gây bạo lực- quyết định của người chồng sử dụng bạo lực mới chính là cái cần lên án.
'Kẻ giết người trên sàn nhảy'	Mẹ của Arman Abrahamzadeh bị giết hại tàn ác bởi bố cô trước mặt 300 người, đã gây ra sự chú ý đặc biệt. Ngay sau khi mẹ anh ấy bị giết, các truyền thông của Úc đã đưa tin, do gốc Đạo hồi của anh, vụ giết người có liên quan đến văn hoá một cách nào đó. Tiêu đề bài viết liên tưởng đến một bài hát nổi tiếng là	Arman đã giải thích : 'Cái chết của mẹ chúng tôi không phải là thứ được kịch tính hoá để bán báo, hành vi bạo lực của cha tôi không phải là kết quả của tôn giáo hay giá trị văn hoá và cũng không vì ông ấy bị 'đơ não'. 'Cái chết của mẹ tôi là kết quả của một xã hội mà chúng tôi đang sống với bất bình đẳng về giới đã quá ăn sâu, nơi mà	'Người đàn ông giết vợ sau nhiều năm bạo hành'

	không cần thiết và thiếu tôn trọng.	mẹ tôi, các chị tôi và tôi là sở hữu của cha tôi.'	
--	-------------------------------------	--	--

4. CÁC QUAN NIỆM SAI LẦM PHỔ BIẾN

Có nhiều quan niệm sai lầm khi nói về bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em, bao gồm:

QUAN NIỆM SAI LẦM	THỰC TẾ
Rượu, ma túy, các vấn đề sức khỏe tâm thần hoặc căng thẳng hoặc gây ra bạo lực đối với phụ nữ.	Mặc dù những yếu tố này có thể gia tăng bạo lực nhưng chúng <u>không phải là nguyên nhân tạo ra hay thúc đẩy</u> bạo lực.
Đàn ông 'chỉ xung lên' hay một cái gì đó (ví dụ, một cuộc tranh cãi) 'thổi bùng' bạo lực.	<u>Nghiên cứu</u> chỉ ra rằng phần lớn (80 phần trăm) nam giới giết bạn đời đã có lịch sử bạo hành bạn đời.
Vấn đề bất bình đẳng giới/tình dục không có liên quan với bạo lực đối với phụ nữ.	Phụ nữ phần đông là nạn nhân của bạo lực gia đình và các vụ tấn công về thể xác và tình dục (ABS, 2016) vì họ là <u>đối tượng bị nhắm tới cho bạo lực do giới tính</u> , và phần lớn các thủ phạm là nam giới.
Bạo lực đối với phụ nữ là hiếm và không thể đoán trước được.	Tổ chức Y Tế Thế Giới đã công bố bạo lực đối với phụ nữ là <u>tiền đoán được và có thể ngăn chặn được</u> . Trên toàn nước Úc, trung bình cứ 2 phút, cảnh sát được gọi tới các vụ bạo lực gia đình. Bạo lực gia đình cũng là nguyên nhân lớn nhất gây bệnh và chết sớm ở phụ nữ trong độ tuổi 15-44 (VicHealth, 2018).
Một số nhóm văn hoá hay kinh tế xã hội có tính bạo lực hơn.	Mặc dù phân biệt đối xử có thể dẫn tới phụ nữ từ một số nền văn hóa và các nhóm kinh tế xã hội thấp bị ảnh hưởng nhiều hơn bởi bạo lực, nhưng khẳng định rằng thủ phạm có xuất thân từ các nhóm này vốn có sẵn tính bạo lực hơn là không chính xác và gây tổn hại. Việc đưa tin thường xuyên có ngụ ý rằng bạo lực đối với các phụ nữ Thổ dân chỉ do đàn ông người gốc Thổ dân gây ra, trong khi các thủ phạm, đặc biệt ở các vùng thành thị chính là do nam giới không thuộc nhóm người thổ dân (Our Watch, 2018). Thông thường, chúng ta cũng biết những phụ nữ có visa tạm thời bị bạo lực từ bạn đời của họ, có thể từ tất cả các nền văn hóa, bao gồm cả công dân Úc.

<p>Phụ nữ thường xuyên nói dối về tấn công tình dục và cưỡng hiếp.</p>	<p>Vô cùng hiếm có các vụ kiện khổng lồ liên quan đến bạo lực gia đình hay tấn công tình dục (AIFS, 2013) và một con số đáng kinh ngạc là, 80 phần trăm phụ nữ gặp bạo lực từ bạn đời hiện tại (ABS, 2012), và 80 phần trăm phụ nữ bị tấn công tình dục không liên hệ với cảnh sát về các vụ xâm phạm đó (ABS, 2006).</p>
<p>Phụ nữ có thể tránh được tình huống bạo lực 'nếu họ đã muốn vậy'.</p>	<p>Các tình huống bạo lực nhất, bao gồm sát hại, thường xảy ra <u>khi người phụ nữ muốn kết thúc một mối quan hệ</u>.</p> <p>Khi giả định rằng một phụ nữ là nạn nhân của bạo lực có lựa chọn tiếp tục sống như vậy, là giúp thủ phạm thoát tội.</p> <p>Có rất nhiều lý do khiến phụ nữ không trình báo hay tránh được bạo lực, bao gồm:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Lo lắng cho sự sống còn của con và của mình (và nguy cơ này cao hơn với các phụ nữ đang mang thai) ● Kỳ vọng theo truyền thống văn hoá hay áp lực từ gia đình và bạn bè ● Không có các nhà ở và các nguồn tài chính để trốn thoát và tìm được sự hỗ trợ ● Các rào cản trong tiếp cận các hỗ trợ của chuyên gia hay các dịch vụ nhà ở khẩn cấp- bao gồm cả tình trạng visa, ngôn ngữ và địa điểm sinh sống (ví dụ sống ở các vùng nông thôn và vùng xa) ● Gặp khó khăn để tin vào cảnh sát hay các công chức nhà nước khác, vì họ đã bị phân biệt chủng tộc, phân biệt đối xử trong quá khứ, hay lo ngại bị mất con vì con họ sẽ được đưa vào các trại chăm sóc nếu họ trình báo về có bạo lực gần nhà ● Khó bỏ, vì họ có thể phải dựa vào hỗ trợ từ người xâm hại (như, đối với phụ nữ có khuyết tật và phụ nữ lớn tuổi).

3. CON SỐ VÀ SỰ THẬT

THỐNG KÊ

Ở BANG VICTORIA:

- Trong vòng một năm từ 2017-18:
 - Khoảng từ 5,690 đến 7,127 vụ bạo lực gia đình được ghi nhận mỗi tháng
 - 75 phần trăm trong số 76,125 người dân bang Victorian bị ảnh hưởng bởi bạo lực gia đình là phụ nữ, phần lớn (71.5 phần trăm) trong độ tuổi 20–49
 - 76.2 phần trăm số người gây bạo lực là nam giới
- Tỷ lệ người Thổ dân ở bang Victoria cao gấp bốn lần nếu tính về số thành viên gia đình bị ảnh hưởng, và gấp năm lần nếu tính về số người vi phạm đã được kết án. Dù chỉ chiếm 1 phần trăm dân số của bang Victoria, người Thổ dân chiếm bốn phần trăm tổng số thành viên gia đình bị ảnh hưởng bởi bạo lực đã được trình báo (21,401) và năm phần trăm của tổng số các vụ người vi phạm bị kết tội (25,666) trong vòng 10 năm qua ([Victorian Aboriginal Affairs Report, 2017](#)).
- Các nghiên cứu toàn cầu trích rằng một trong sáu (khoảng 150,000) người già ở bang Victoria bị bạo hành (Seniors Rights Victoria, 2018), với gần nửa số vụ phạm tội xảy ra với nạn nhân lớn tuổi là bạo lực gia đình (Alastair Goddell, Victoria Police, 2018)
- Ở bang Victoria, 38 phần trăm người tìm [các dịch vụ hỗ trợ chuyên gia cho người vô gia cư](#) là các phụ nữ chạy trốn khỏi các vụ bạo lực gia đình, so với con số 33 phần trăm của toàn quốc.

Ở Úc:

- Trung bình, mỗi tuần một phụ nữ bị sát hại bởi bạn đời hiện tại hoặc bạn đời cũ của mình (AIHW, 2018)
- Cứ một trong ba phụ nữ Úc đã từng bị bạo lực thể xác (ABS, 2017)
- Cứ một trong năm phụ nữ Úc đã từng bị bạo lực tình dục (ABS, 2017)
- Tỷ lệ phụ nữ dễ bị bạo lực từ bạn tình cao gấp ba lần so với nam giới. (ABS, 2017)
- Cứ một trong năm người LGBTQ+ ở Úc đã từng bị một hình thức bạo hành thể xác đồng tính ([Australian Human Rights Commission, 2014](#))
- Phụ nữ và em gái có khuyết tật có nguy cơ bị bạo lực nhiều gấp hai lần so với nhóm không bị khuyết tật (Women with Disabilities Victoria, 2013)
- Một phần ba trong số 49 phụ nữ bị thiệt mạng vì bạo lực ở Úc năm 2017 là trên 60 tuổi ([Counting Dead Women Australia 2018](#))
- Phụ nữ người Thổ dân phải nằm viện vì bạo lực gia đình nhiều gấp 35 lần so với các nhóm phụ nữ khác. Hai trong 5 nạn nhân bị sát hại người Thổ dân (41 phần trăm) đã bị giết bởi bạn đời hiện tại hoặc trước đây, tỷ lệ gấp hai lần so với các nạn nhân không phải là người Thổ dân (22 phần trăm) (AIHW 2018)
- Phụ nữ đồng tính nữ hay song tính có tỷ lệ bị bạo lực tình dục cao hơn rất nhiều so với các phụ nữ có xu hướng quan hệ tình dục với nam ([de Visser et al. 2014](#)).

VẤN ĐỀ CỦA SỐ LIỆU

Số liệu đầy đủ nhất mà chúng ta có là từ Điều tra An toàn Cá nhân được tiến hành bởi Australian Bureau of Statistics (ABS), thu thập thông tin về mức độ và bản chất của bạo lực mà cả phụ nữ và nam giới đã trải qua, nhưng không phải là các thống kê về các vụ phạm tội được trình báo.

Thống kê về các vụ phạm tội được trình báo không nhất thiết cho chúng ta biết bao nhiêu người đã bị các bạo lực liên quan đến giới, vì phần lớn những người bị bạo lực không trình báo với cảnh sát.

Hơn nữa, các phụ nữ bị nhiều hình thức phân biệt đối xử và đàn áp (ví dụ, do chủng tộc, giới, xu hướng tình dục, khả năng thể chất và tinh thần, hay tuổi) chịu bạo lực nhiều hơn các nhóm phụ nữ khác nhưng lại ít trình báo về các bạo lực đó và ít nhận được các hỗ trợ hay đáp ứng phù hợp.

Chúng ta cũng cần lưu ý rằng **định kiến ngầm** có thể làm ta phân tích số liệu sai lệch. Ví dụ, trong khi phụ nữ là người Thổ dân và dân đảo Torres Strait bị bạo lực gia đình với tỉ lệ cao hơn các nhóm phụ nữ khác⁵, các thảo luận của công chúng và việc đưa tin của truyền thông có thể hàm ý là bạo lực chỉ do nam giới người Thổ dân và dân đảo Torres Strait gây ra, trong khi thực chất phần lớn nam giới là người không thuộc nhóm Thổ dân và dân đảo Torres Strait đã gây ra bạo lực (và phần lớn ở các vùng thành thị ([Our Watch, 2018](#))).

5. TÁC ĐỘNG CỦA BẠO LỰC ĐỐI VỚI PHỤ NỮ VÀ CON

Tác động của bạo lực với phụ nữ và con họ là khác nhau, rõ thấy và kéo dài. Những người sống sót có thể cần tiếp tục nhận hỗ trợ trong nhiều năm sau khi bạo lực đã chấm dứt. Vì thế có nhiều loại hậu quả về xã hội, [y tế](#) và [kinh tế](#) cho gia đình và cộng đồng, và cuối cùng là cho xã hội, [ước tính](#) tiêu tốn của nước Úc khoảng \$21.6 triệu mỗi năm.

Sống với bạo lực gia đình đặc biệt làm [trẻ em](#) kiệt sức. Tác động có thể là chấn thương tinh thần, tiếp diễn và kéo dài. Chúng cũng tích tụ theo thời gian và tác động vào các khía cạnh khác nhau của trẻ, bao gồm cả sức khỏe, sự phát triển và sự chất lượng sống.

6. ĐỊNH NGHĨA

KHÁI NIỆM

'Bạo lực đối với phụ nữ' là [bất kỳ hành vi](#) bạo lực dựa trên yếu tố giới mà có khả năng gây hại hoặc làm tổn thương phụ nữ, dù đó xảy ra ở nơi công cộng hay riêng tư. **'Dựa trên yếu tố giới'** có nghĩa là, bạo lực [ảnh hưởng phụ nữ một cách bất thường](#) hơn với nam giới (về tổng thể), và nó xảy ra trong một bối cảnh xã hội rộng hơn, nơi các nguồn lực và quyền lực được phân bổ không đều giữa nam và nữ, và bạo lực củng cố thêm sự mất cân bằng quyền lực do giới. Mặc dù phần lớn các bạo lực mà phụ nữ gặp xảy ra trong bối cảnh 'gia đình' (do bạn đời nam hoặc bạn tình cũ, hoặc các thành viên gia đình khác), tuy nhiên không phải *luôn* như vậy- bạo lực có yếu tố giới mà phụ nữ gặp phải có nhiều hình thức- ví dụ, hiếp dâm bởi một thành viên trong gia đình/ bởi một người không phải là bạn đời, và tấn công tình dục, bạo lực trong hẹn hò, các hình thức bạo lực thể xác hay quấy rối được thực hiện (ví dụ) bởi đồng nghiệp, bạn học, hoặc người lạ.

'Bạo lực gia đình' là một khái niệm rộng, dùng để chỉ các bạo lực xảy ra trong mạng lưới gia đình rộng hơn (ví dụ, giữa các thành viên gia đình) và các thành viên trong cộng đồng, và thường được dùng để

⁵ Không có một nguồn số liệu duy nhất cung cấp sự so sánh trực tiếp các loại hình bạo lực. Tuy thế các nguồn số liệu khác nhau đều thống nhất trong việc cho thấy phụ nữ Thổ dân và dân đảo Torres Strait bị tỉ lệ bạo lực cao hơn (và thường cao hơn rất nhiều) so với phụ nữ không phải là Thổ dân, với sự sai số có thể khác nhau tùy theo loại bạo lực, nguồn số liệu và luật. Năm 2014-15, tỉ lệ nhập viện từ các vụ bạo hành liên quan đến gia đình của người Thổ dân và dân đảo Torres Strait là 530 phụ nữ trên 100 000 dân số nữ. Sau khi điều chỉnh sửa sai khác do cơ cấu tuổi, dân số, tỉ lệ này là 32 lần cao hơn so với các phụ nữ không thuộc nhóm Thổ dân. Nguồn: Ủy ban Chỉ đạo về Đánh giá các Cung Cấp các Dịch Vụ Chính Phủ (2016) [Vượt qua các khó khăn của Người Thổ dân: Các chỉ số chính 2016](#), Ủy ban Hiệu suất, Canberra, tr.4.98, và bảng (bảng 4A.12.13).

chỉ nhiều hành vi bạo lực (thể xác, tình dục, tâm lý, cảm xúc, và tài chính) trong bối cảnh một mối quan hệ thân mật. Bạo lực gia đình cũng để chỉ bạo lực xảy ra trong các mối quan hệ gia đình và huyết thống trong [các cộng đồng người Thổ dân và dân đảo Torres Strait](#) và trong các cộng đồng văn hoá khác. Khái niệm này được sử dụng phổ biến hơn **'bạo lực trong nhà'**, là thuật ngữ để chỉ các hành vi bạo lực xảy ra trong nhà, giữa hai người đang có quan hệ tình dục hoặc đã từng có quan hệ tình dục thân thiết.

Luật [Victorian Family Violence Protection Act 2008](#) định nghĩa bạo lực gia đình là 'các hành vi do một thành viên gia đình mà tạo sự lo lắng hay kiểm soát đối với bạn đời, bạn đời cũ, hay các thành viên gia đình khác'. Những hành vi như vậy có thể có nhiều hình thức và có thể bao gồm:

- Bạo lực thể xác, như đánh, đẩy, đốt hay bóp cổ, chăm sóc bất cẩn hoặc thô bạo
- Bạo hành tâm lý và/ hoặc bằng ngôn ngữ (như dọa, thường xuyên coi thường, bêu têu, bạo hành trên cơ sở giới, chủng tộc, tuổi khả năng và đồng tính)
- Bạo hành cảm xúc, ví dụ như thoá mạ, điều khiển hay đe dọa
- Bạo hành tài chính, ví dụ kiểm soát tiền
- Theo đuổi hay các loại quấy rối
- Bạo lực tình dục, bao gồm cả cưỡng bức
- Các kiểu hành vi khác dùng để kiểm soát một thành viên trong gia đình, làm họ sợ, không coi trọng họ- bao gồm cả việc hạn chế họ được gặp ai và làm gì.

Với các phụ nữ đã bị nhiều loại phân biệt đối xử và đàn áp, người xâm hại có thể sử dụng các điểm bất lợi này khi bạo hành. Ví dụ:

- Lấy đi các thiết bị hỗ trợ của người có khuyết tật
- Dọa 'giết' ai đó
- Dùng tình trạng visa tạm thời của phụ nữ để kiểm soát
- Ngăn không cho một người già sử dụng hoặc kiểm soát tài chính của họ

Bạo lực gia đình có thể xảy ra với bất kỳ ai, dù thuộc giới nào, có định hướng tình dục, các nhận biết về giới hay bất kỳ một nhận dạng nào. Tuy thế, về mặt thống kê, nam giới chiếm đa số người xâm hại và phụ nữ và trẻ em chiếm đa số nạn nhân- người sống sót.

'Bạo hành người già' là bất kỳ hành vi nào gây hại với một người già và được thực hiện bởi một người quen hoặc tin cậy ví dụ như gia đình hay bạn bè. Bạo hành có thể là:

- Thể xác- như đánh hoặc đẩy
- Tài chính- như dùng tài sản của ai đó, một cách bất chính hoặc không đúng, ví dụ đất đai, tài chính hay các tài sản khác,
- Cảm xúc- ví dụ như bạo hành bằng lời hay đe dọa
- Tình dục không mong muốn hoặc động chạm vào

Bạo hành cũng có thể bao gồm sự thờ ơ và thường có nhiều hơn một loại bạo hành được dùng.

7. LIÊN HỆ VỚI CÁC TỔ CHỨC CƠ BẢN VÀ TRUYỀN THÔNG

Ở đây chúng tôi gợi ý nơi bạn có thể tìm thấy các chuyên gia và các tổ chức có chuyên môn trong bạo lực gia đình và phòng tránh bạo lực đối với phụ nữ và trẻ em. Thay vì liệt kê danh sách các đơn vị truyền thông và các địa chỉ liên lạc cơ bản, vì nó có thể bị lỗi thời nhanh, chúng tôi gợi ý bạn vào trang web Our

Watch để có liên lạc của các đơn vị truyền thông được cập nhật nhất⁶.

CÁC TỔ CHỨC CHUYÊN SÂU VỀ BẠO LỰC GIA ĐÌNH

- Our Watch
- ANROWS, Australia's National Research Centre for Women's Safety
- Djirra, trước kia là Aboriginal Family Violence Prevention and Legal Service Victoria
- Domestic Violence Resource Centre (DVRC)
- Domestic Violence Victoria (DV Vic)
- InTouch Multicultural Centre Against Family Violence
- No to Violence, đơn vị chính trong việc kết thúc bạo lực gia đình gây ra do nam giới
- CASA Forum
- Women's Health East, vận động tiếp cận cho người sống sót
- 1800 RESPECT (Medibank – dịch vụ quốc gia)

CÁC CÁ NHÂN

- Dr. Anatasia Powell, RMIT University
- Dr. Kate Fitz-Gibbon, Monash University
- Margaret Simons, nhà báo và nhà văn

CÁC TỔ CHỨC CÓ LIÊN QUAN ĐẾN VIỆC ĐƯA TIN CHO TỪNG NHÓM CỤ THỂ

- Gay and Lesbian Health Victoria
- Multicultural Centre for Women's Health
- Queerspace – Drummond Street Services
- Seniors Rights Victoria
- Thorne Harbour Health
- Women with Disabilities Victoria
- VicHealth
- Youth Affairs Council Victoria (YACVic)

8. TÀI LIỆU THAM KHẢO VÀ ĐỌC THÊM

THỐNG KÊ VÀ ĐIỀU TRA

Australian Bureau of Statistics (ABS), 2017, 2016 *Điều tra An toàn Cá nhân*:

<http://www.abs.gov.au/ausstats/abs@.nsf/mf/4906.0>

Australian Bureau of Statistics (ABS), 2017, *Tội phạm- Nạn nhân được ghi chép, Úc, 2017 - Victoria*:

<http://www.abs.gov.au/ausstats/abs@.nsf/Lookup/by%20Subject/4510.0~2017~Main%20Features~Victoria-8>

Australian Domestic and Family Violence Death Review Network, *Báo cáo Số liệu, 2018*:

http://www.ombudsman.wa.gov.au/Reviews/Documents/FDV/ADFVDRN_Data_Report_2018.pdf

⁶ Vào trang www.ourwatch.org.au/News-media/Media-Contacts để có một danh sách cập nhật nhất về các địa chỉ truyền thông và các địa chỉ liên lạc cơ bản

Australian Institute of Health and Welfare, 2018, *Bạo lực gia đình, trong nhà và tình dục ở Úc*:
<https://www.aihw.gov.au/reports/domestic-violence/family-domestic-sexual-violence-in-australia-2018/contents/summary>

Crime Statistics Agency (Victoria), *Cổng Số liệu về bạo lực Gia đình*:
<https://www.crimestatistics.vic.gov.au/family-violence-data-portal>

Morgan A & Chadwick H, 2009, *Các vấn đề chính trong bạo lực trong nhà*. Nghiên cứu thực hành số 7. Canberra: Australian Institute of Criminology. <https://aic.gov.au/publications/rip/rip07>

VicHealth, 2013, *Điều tra Quốc gia về Thái độ Cộng đồng đối với Bạo lực đối với phụ nữ -National Community Attitudes towards Violence Against Women Survey (NCAS)*:
<https://www.vichealth.vic.gov.au/media-and-resources/publications/2013-national-community-attitudes-towards-violence-against-women-survey> (Hãy lưu ý, ANROWS sẽ xuất bản các kết quả điều tra mới nhất (2017) vào cuối năm 2018/đầu 2019).

Chính phủ bang Victoria, 2018, *Dhelk Dja: Con đường An Toàn, Văn hoá Mạnh. Con Người Mạnh và Cộng Đồng Mạnh* https://www.vic.gov.au/system/user_files/Documents/fv/Dhelk%20Dja%20-%20Safe%20Our%20Way%20-%20Strong%20Culture%20C%20Strong%20Peoples%20C%20Strong%20Families%20Agreement.pdf

Chính phủ bang Victoria, *Royal Commission into Family Violence, Hiện trạng thực hiện 227 Khuyến nghị*, <https://www.vic.gov.au/familyviolence/recommendations.html>

World Health Organisation (WHO), *16 Ngày chiến dịch chống bạo lực giới*, địa chỉ web
http://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/global_campaign/16_days/en/index1.html

TÀI LIỆU THAM KHẢO VÀ ĐỌC THÊM

Australian Press Council, 2014, *Các tiêu chuẩn Cụ thể về Đăng tải về Tự tử*
https://www.presscouncil.org.au/uploads/52321/ufiles/SPECIFIC_STANDARDS_SUICIDE_-_July_2014.pdf

Australian Press Council, 2016, *Hướng dẫn Định hướng về Đưa tin về Bạo lực Gia đình và Trong nhà*,
https://www.presscouncil.org.au/uploads/52321/ufiles/Guidelines/Advisory_Guideline_on_Family_and_Domestic_Violence_Reporting.pdf

Kalinya & Department of Premier and Cabinet, 2017, *Đưa tin về trải nghiệm Bạo lực Gia đình của Người Thổ dân* <http://kalinya.com.au/wp-content/uploads/2018/01/Reporting-on-Aboriginal-peoples-experiences-of-family-violence-media-toolkit-1.pdf>

Monash University, 2018, *Dùng ngôn ngữ không phân biệt*
<https://www.monash.edu/about/editorialstyle/writing/inclusive-language>
Media Diversity Australia, Reporting on Aboriginal and Torres Strait Islander Peoples and Issues,
<https://www.mediadiversityaustralia.org/indigenous/>

Our Watch, *Ngăn chặn bạo lực gia đình với người thuộc cộng đồng LGBTI*,
[https://www.ourwatch.org.au/getmedia/13fdedoc-851b-4935-b402-e0ofdb9b6e4b/Summary-report_Preventing-FV-against-people-in-LGBTI-communities-\(Accessible-PDF\).pdf.aspx](https://www.ourwatch.org.au/getmedia/13fdedoc-851b-4935-b402-e0ofdb9b6e4b/Summary-report_Preventing-FV-against-people-in-LGBTI-communities-(Accessible-PDF).pdf.aspx)

Pearson M & Polden M, 2014, Hướng dẫn cho nhà báo về luật truyền thông: Sổ tay cho các người làm truyền thông trong thế giới số, Allen and Unwin *Đưa tin về Người Thổ dân và Dân đảo Torres Strait: Tài liệu tham khảo ban đầu cho truyền thông (2018)*.

Chính phủ bang Queensland, *Hướng dẫn về truyền thông bạo lực gia đình và trong nhà*:
<https://www.communities.qld.gov.au/resources/gateway/campaigns/end-violence/domestic-family-violence-media-guide.pdf>